

[H. F. Ulrichsen.]

ved konservativ Indsats i væsentlig Grad at faa mildnet den store Nedskæring, som blev foreslaaet og altsaa kun delvis gennemført af Venstres daværende Regering, og i 1931 saa Det konservative Folkeparti det som sin Opgave at afbøde den Stemning, der i visse Dele af Befolkningen var imod at gennemføre en blot nogenlunde rationel Lovgivning om Tjenestemandslønninger.

Naar Det konservative Folkeparti mener, man burde være gaaet til at yde to Portioner, altsaa et Beløb paa 13 Mill. og ikke 11 Mill. Kr., er det ogsaa, fordi det Forlig, der er opnaaet mellem Tjenestemændene og Regeringen, betyder en Nivellering, der forvansker eller forfusker det i 1931 opstillede Forhold imellem de forskellige Lønsatser. I Reguleringstillæggets Størrelse ligger der i Forvejen en vis Forskydning fra selve 1931-Lovens Lønsatser, for saa vidt som den Spændvidde, der er fra de 84 til de 144 Kr., jo ikke fuldt ud svarer til Forskellen mellem de laveste og de højeste Lønninger. Vi fra konservativ Side er ikke Venner af en Nivellering, i hvert Fald ikke en Nivellering nedad. En Nivellering nedad giver ikke Statskassen stor Besparelse; det fremgaar jo allerede af de Tal, jeg har nævnt. Dette at gennemføre to Portioner vilde kun betyde ca. 2 Mill. Kr.s Merudgift, og hvad er 2 Millioner i disse Tider, hvor vi hver Dag stilles over for mægtige Forslag, der drejer sig om store Millionbeløb? Man kan vel i øvrigt for Tjenestemandslønningsspørgsmaalets Vedkommende sige, at en Nivellering af de „store“ Gager aldrig giver Fortjeneste for Statskassen, for det faktiske Forhold er jo, at man, efter at man er kommet ind paa en vis Nivellering, idet jo de højeste Tjenestemandslønninger, de gamle øverste Embedsmænds Lønninger, langtfra er paa et Niveau, som svarer til Niveauet i tidligere Tid, har bødet derpaa ved en Række særlige Tillæg til Tjenestemændene, ved det, man kalder „Ben“, Honorarer paa forskellig Maade, Beløb, som, naar de lægges sammen, udgør ikke saa lidt mere, end det vilde koste Statskassen, hvis man opbyggede Lønningssystemet rationelt.

Efter min Mening maa man her yde Københavns Kommune den Kompliment, at den har et væsentligt mere rationelt Lønningssystem og ogsaa i stigende Omfang

er blevet fri for alle disse forskellige Tillæg, som ofte er kritiseret, men som er nødvendige, saa længe man ikke vil opstille det rationelle Lønningssystem. Og saa er der jo oven i Købet, i Parentes bemærket, det uheldige ved denne Maade at lønne de øverste Tjenestemænd paa, at i enkelte Grene af Administrationen og maaske endda for enkelte Personers Vedkommende samles der ikke saa faa og ikke saa smaa Honorarer, medens der er nogle, der ved Tidernes Ugunst eller af andre Grunde overhovedet ikke faar Del i disse Ekstragoder. Altsaa, det principielt rigtige maatte være et Lønningssystem, der var opbygget efter Embedsmændenes Ansvar, Uddannelse og Stilling i det hele taget, saaledes at man blev fri for alle disse særlige Honorarer, hvis Fordeling meget ofte bliver af en noget vilkaarlig Karakter.

En Nivellering nedad er vi altsaa fra mit Partis Side imod. Jeg mener, at en Nivellering nedad kun giver Statskassen meget lidt formelt og ikke noget som helst reelt. En Nivellering, hvorved man forhøjer de lavest lønnede Tjenestemænds Lønninger, har jeg i hvert Fald for mit Vedkommende ikke saa meget imod. Jeg kan f. Eks. sige, at jeg ikke har noget som helst imod, at man for de ganske smaa Lønningers Vedkommende er gaaet op til 11,2 pCt.s Tillæg i Stedet for det 10 pCt.s Tillæg, som man, saa vidt jeg kan se, vilde have faaet, hvis man havde fulgt de oprindelige Satser. Det, man nu foreslaar at give, er 84 Kr. $\times$ 2, det vil sige 168 Kr. for alle de Tjenestemænd, hvis Lønning ligger over 1 500 Kr. Hvis man havde fulgt Systemet fra Lønningsoven af 1931 og givet 2 Portioner, vilde det have været fra 168 Kr. til 288 Kr.; med andre Ord, de højest lønnede Tjenestemænd vilde have faaet 120 Kr. mere. Man kan naturligvis sige, at for de ca. 4 pCt. af Tjenestemændene, som er oppe paa Toppen, som lønnes med ca. 12 000 Kr., og som for en stor Del faar de forskellige Honorarer og særlige Vederlag, der saa væsentligt forhøjer deres Gage, spiller disse 120 Kr. ikke nogen væsentlig Rolle, og det har maaske været et af Motiverne til, at de er gaaet ind paa det fra anden Side stillede Forslag. Men jeg synes, at Forslaget er principielt forkert; og samtidig med, at jeg udtrykker